

Nedgangstider blive i vor Tid krappere og krappere.

Paa samme Maade var det ærede Medlem uberettiget til at mene, at Ansættelsen af Stempelindtægterne skulde være omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for lav. Det ærede Medlem gør opmærksom paa, at der er fulgt en anden Fremgangsmaade end sædvanlig, idet vi have lagt ikke det sidste Aars Regnskab, men derimod det sidste Budget til Grund og dertil lagt den beregnede Merindtægt paa Grund af den nye Lov. Det er sket med velberaad Hu, fordi det sidste Regnskabsaar fra 1910—11 viste en i mine Øjne mistænkelig stor Opgang, Stempelindtægterne gik op fra 5,102,000 Kr. i 1909—10 til 5,468,000 Kr. i 1910—11. Man maatte da uvilkaarlig spørge sig selv: Hvordan kan det hænge sammen, Aaret 1910—11 har dog ikke været noget særlig glimrende Aar herhjemme? Og det ligger da ret nær at tænke sig, at den Revision af Stempeloven, som var under Forhandling, har sat Fart i adskillige juridiske Kontorer og andre, som have med stempelpligtige Dokumenter at gøre, saa at man har sagt: Lad os søge saa hurtigt som muligt at faa udstedt de og de Dokumenter, for at vi kunne spare den betydelige Stempelafgiftsforhøjelse, som der i mange Tilfælde var Spørgsmaal om. Det er i alt Fald meget muligt, at det kan være gaaet saadan til, og i mange Tilfælde ved jeg, at det er gaaet saadan til, og det vilde derfor ikke have været forsigtigt af mig at lægge den abnormt høje Stigning, der var sidste Aar, til Grund. Jeg har derfor taget Budgettallet, noget, man for Resten ogsaa har gjort nogle Aar tilbage. Der har ikke været en konstant Praksis i den Sag, og jeg har gjort det, fordi det forekom mig, at man paa denne Maade havde bedst Udsigt til at ramme det normale.

Det ærede Medlem dvælede endvidere ved Statsbaneindtægterne. Det ærede Medlem mente, at det var besynderligt, at Overskuddet fra Statsbanerne var budgetteret saa lavt, og det ærede Medlem spurgte, hvoraf dette kom. Det ærede Medlem kunde have hentet Svaret ved lidt nøjere, end han synes at have gjort, at studere Anmærkningerne til Finanslovsforslaget. Han vilde da have set, at den beregnede Merindtægt af Takstloven er fuldt ud bragt i Regning, ligesom Tilfældet er med Stempel- og Tinglæsningsafgifterne. Ganske vist er man samtidig — som jeg mener, man maa gøre, naar man vil være paa den sikre Side, hvor det drejer sig om en saa betydelig Stigning i Taksterne — gaaet

ud fra, at den sædvanlige Stigning i Trafikken ikke vil indtræde, men at der i hvert Fald i det første Aar vil komme en Standsning i Stigningen (Rode: Det var allerede beregnet i Fjor!). Det ærede Medlem vil se, naar han gennemgaar Anmærkingen, at det er dette Hensyn, der har været det afgørende. Og der kommer selvfølgelig en Række Merudgifter, der ikke kan undgaas. Det er en Følge af de almindelige Forhold, der bevirke, at Statsbanernes Udgiftsbudget hvert Aar maa være en Del højere end det nærmest foregaaende. Saaledes har Tilfældet ogsaa været i Aar. Deraf følger, at der ikke kommer en Stigning i Overskuddet, som svarer til den budgetterede Merindtægt ved Takstforhøjelsen.

Det ærede Medlem fra Kalundborg spurgte ogsaa til Forlystelsesskatten og havde en Formodning om, at Forlystelsesskatten vilde indbringe mere end foreslaaet. Efter de hidtidige Resultater er det ikke godt muligt at danne sig et fuldstændigt begrundet Skøn over, hvad den vil indbringe, men jeg kan glæde det ærede Medlem, der interesserer sig saa meget for denne Skats Udbytte, med, at det, efter hvad man hidtil har kunnet se, tegner godt. Det tegner til, at Profetierne om, at denne Skat, til ingen Nytte for Statskassen, vilde slaa Forlystelselivet ned, have haft fuldkommen Uret. Jeg tror, at Skatten vil indbringe i alt Fald, hvad den er budgetteret til, og maaske noget mere. Derfor klæder jeg mig imidlertid ikke i Sæk og Aske, lige saa lidt som jeg gør det, hvis de i Aar forelagte Skattelove skulde vise sig saa forsigtigt budgetterede, at de mulig i et godt Aar indbringe noget mere end paaregnet. Det er den simple Pligt, man har, efter sit bedste Skønnende at sørge for, at de Indtægtsoverslag, man bygger nye Skattelove paa, ere nogenlunde paa den sikre Side. Hvis de i de gode Aar indbringe noget mere end budgetteret, ville de i de slette Aar indbringe noget mindre, og for at Lovene kunne holde ogsaa i de mindre gode Aar, hvad der er Meningen, maa de, som sagt, være nogenlunde forsigtigt planlagte. Det bar, tror jeg, været Tilfældet med Forlystelsesskatten og Stempelskatten. Jeg haaber, det ogsaa skal blive Tilfældet med de her forelagte Lovforslag.

Det ærede Medlem fra Kalundborg vilde egentlig kun bevare en eneste af de her forelagte Skattelove, nemlig Indtægts- og Formueskatten — det vil sige, Cigaret-skatten vilde han ogsaa tage, men kun,